

[Poulsgaard]

Hvis man skal have indflydelse, skal man jo være radikal. Det er dem, der bestemmer, og det er jo spændende, hvordan det vil komme til at gå med dette, for det var jo en god radikal tale, der kunne tyde på, at et og andet er på vej.

Til fru Jytte Andersen vil jeg sige, at hun nok skal blive til noget, for det var da en fremragende tale, hun holdt her. Nej, hvor var den god. Jeg sad og var lige ved at få tårer i øjnene, så rørt var jeg over alle de stakkels uvidende små danskere, der nu skulle oplyses, så nådens sol kunne komme til at skinne på dem. Det er en model, som, når jeg tænker efter, jeg har hørt gang på gang. Hvad er det, man gør? Man skubber de svage foran sig, men dem, man reelt snakker for, og som lovforslaget er beregnet for, er den herskende klasse. Vi har fået uddannet for mange skolelærere. Vi har for få børn. Det er skidt med beskæftigelsesmuligheder. Haps, så trækker vi en ny op af posen, og så er den hjemme igen. Hold op med altid at skubbe de svage grupper foran jer. Sig da til dem rent ud, at det er beskæftigelsesterapi. Det er beskæftigelse for de arbejdsløse lærere, vi har fået uddannet for mange af. Det var ærlig snak i stedet for.

Hr. Kirkegaard holdt en fremragende tale heroppefra. Den var noget bedre end den, fru Jytte Andersen holdt. Jeg kommer faktisk selv fra den egn, som hr. Kirkegaard omtaler. Jeg har selv gået 7 år i skole. Sagt i al beskedenhed har jeg da fået føden uden hjælp fra det offentlige. Ja selvfølgelig ved jeg godt, at man måske kan sige, at folketingsløn vel er offentlig hjælp. Men jeg kunne da pege på de første 50 mennesker, som har banket virksomheder op og derved har gjort noget for uddannelsen og beskæftigelsen, og som har klaret sig med 7 års skolegang. De er ikke blevet samfundstabere. De er tværtimod blev samfundsvindere. Der er også andre måder, man kan komme frem på end bare at sidde på en skolebænk. Men det, der er galt, er den kursus- og mødedille, der rider dette samfund som en mare. Hvad vi bruger af penge fuldstændig unødigt til at sende folk til møder og på kursus, er ikke småpenge. Skal denne her medleven og medindflydelse og demokrati og en vis mand og hans pumpestok udvides, bliver det endnu værre, så går det fuldstændig grassat. Jeg forstår simpelt hen ikke, at et stort parti som

socialdemokratiet ikke har en lille smule anstændighed og ansvarlighed tilbage, men bejler – det er sagt før – til SF, så det klodser noget. Lad være med det! I ødelægger landet.

Selvfølgerlig skal der uddannes, og selvfølgelig skal folk omskoles. I det samfund, vi har, er der brug for uddannelse og omskoling som aldrig nogen sinde før. Vi har brancher, der simpelt hen bliver overflødiggjort af den teknologiske udvikling. Her har samfundet selvfølgelig en pligt til at sørge for, at disse mennesker bliver hjulpet til en anden uddannelse, som de kan eksistere af, men det er jo en helt, helt anden historie. Men den skal vi jo selvfølgelig se på, og her vil vi altid være velvillige. Vi er parat til at afsætte penge på finansloven til den nødvendige omskoling af den arbejdskraft, der skal omskoles. Men dette fagforeningsdiktatur, som skal pyntes med demokrati og alle de smukke ord, som fru Jytte Andersen sagde, er lige godt for groft et stykke. Det bliver nu spændende, når vi bliver færdig med disse forslag, at behandle de radikales forslag om betalt uddannelse.

Der er så meget, jeg ikke forstår. Jeg forstår altså ikke – ærlig talt, jeg forstår det godt, men alligevel synes jeg, det er noget mærkeligt noget. Når jeg rejser rundt på højskoler, hvor jeg tit kommer – de er så venlige at invitere mig – hvad møder jeg så på de højskoler? Næsten alle, jeg møder, er arbejdsløse. Det forstår jeg ikke rigtig, for jeg troede faktisk, at det at gå på højskole var et stykke arbejde. Det har jeg altid anset det for.

Hvorfor er det egentlig blevet sådan? Det er den ulyksalige ting, vi har i Danmark. Det, der har overlevet sig selv, hvor vi har fået ansat en masse mennesker, fået bygget en administration op, fået et bureaukrati bygget op, kan vi ikke få det afskaffet igen. For hvad var højskolerne f.eks.? De blev oprettet i en tid, hvor folk gik 7 år i den stråttækte. De gik ud af skolen, når de var 14 år. Så skulle de have et supplement til deres uddannelse, når de var 20, 21, 22 år, og da blev disse folkehøjskoler oprettet, som vi skylder stor tak. Men i dag går vi i skole, til vi er 17, 18, 19 år. Dermed er baggrunden for højskolebevægelsen fuldstændig bortfaldet. Man kan selvfølgelig ikke afskaffe højskolerne, men tager bare et andet klientel ind. Nu tager man de arbejdsløse ind, og det er jo